

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: 9. juni 2011
Enhed: Kommunaløkonomi
Sagsbeh.: BS
Sags nr.: 1105613
Dok nr.: 550895

Folketingets Kommunaludvalg har den 13.5.2011 stillet følgende spørgsmål nr. 139 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 139:

"Ministeren bedes redegøre for de økonomiske konsekvenser for Nordjylland, hvis efterlønnen forringes, set i lyset af at Nordjylland er den landsdel, hvor flest går på efterløn som 60 eller 61-årige, jf. rapport fra Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, AE: "Hvem går på efterløn som 60 eller 61-årige?"

Svar:

Aftalen af 13. maj 2011 om senere tilbagetrækning indebærer som bekendt blandt andet en fremrykning af Velfærdsaftalens forøgelse af efterlønsalderen og folkepensionsalderen, at efterlønnen bevares som en tre-årig ordning med en stærkere social profil og at der indføres en seniorførtidspension, der skal sikre en hurtigere og enklere adgang til førtidspension for personer med hidtidig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det overordnede formål med aftalen er at bidrage til at bringe balancen tilbage i den offentlige økonomi og at sikre tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft til både den private og offentlige sektor, hvor befolkningsudviklingen i de kommende år vil medføre et fald i arbejdsudbuddet.

Tilbagetrækningsreformen forventes at øge arbejdsstyrken og beskæftigelsen med godt 65.000 personer i 2020. Værdifuld arbejdskraft der ellers ville have manglet.

Den større beskæftigelse vil give et markant bidrag til at styrke de offentlige finanser i 2020 og frem. Forbedringen af de offentlige finanser ventes at være på ca. 18 mia. kr. i 2020.

Den større beskæftigelse vil også styrke væksten i dansk økonomi. Samlet set forventes velstanden (BNP) at være 47 mia. kr. større i 2020.

Gennemførelse af aftalen om senere tilbagetrækning vil således bidrage til, at beskæftigelsen bevares i en tid, hvor den store udfordring bliver mangel på arbejdskraft.

Overskriften i undersøgelsen fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er, at hver fjerde 60-61-årige efterløner kommer fra ledighed. Hvis det med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd lægges til grund, at tre fjerdedele kommer fra beskæftigelse, vil disse med den senere tilbagetrækning kunne fortsætte i beskæfti-

gelse med en løn, der er en del højere end efterlønnen. Denne højere indkomst vil være til gavn for lokalområdet.

En fortsættelse af den nuværende efterlønsordning vil omvendt på sigt betyde, at landsdele med relativt mange ældre i arbejdsstyrken, vil blive ramt hårdere, når ældre beskæftigede medarbejdere går på efterløn og ud af arbejdsstyrken. Det vil på sigt give en alvorlig mangel på arbejdskraft både til den private sektor og til den offentlige sektor, og det vil give lavere indkomster i lokalområder som f.eks. Nordjylland.

Alt i alt vil tilbagetrækningsreformen gøre det danske samfund rigere. Det gælder hele det danske samfund og også for Nordjylland.

For kommunerne vil højere indkomster indebære et højere kommunalt skatteprovenu. Kommunerne vil dog samtidig kunne få højere udgifter i det omfang, der er mennesker, der ellers ville have været på efterløn engang i fremtiden, i stedet vil modtage en overførselsindkomst som følge af ledighed eller som følge af overgang til førtidspension.

Eventuelle højere udgifter for kommunerne til dagpenge, kontanthjælp og førtidspension kompenseres af staten via beskæftigelsestilskuddet til kommunerne og via den kommunale budgetgaranti. Via det samlede tilskuds- og udligningsystem sker der desuden en omfordeling, der tager højde for kommunernes forskellige vilkår og udgiftsbehov.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at regeringen allerede i sit oplæg til tilbagetrækningsreformen har tilkendegivet, at "regeringen vil inddrage virkningerne af en aftale om en tilbagetrækningsreform, herunder øgede udgifter til førtidspension, i evalueringen af udligningssystemet."

Så de mulige virkninger, der alt andet lige måtte kunne være af tilbagetrækningsreformen, vil altså kunne inddrages i forhold til den måde, som kommunernes udlignes for forskelle i kommunernes udgiftsbehov i forbindelse med det arbejde, som pågår i Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Dorte Lemmich Madsen